

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2005 r. przez Marker Völkl International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-217/05)

(2005/C 205/46)

(Język, w którym została sporządzona skarga: niemiecki)

W dniu 3 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Marker Völkl International GmbH, z siedzibą w Baar (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata J. Bauera, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed pierwszą Izbą Odwoławczą była również Icon Health & Fitness Italia S.P.A, z siedzibą w Perugii (Włochy).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 1 kwietnia 2005 r. w sprawie R 708/2004-1;
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „MOTION” dla towarów z klasy 25 i 28 (zgłoszenie nr 2 099 687)
Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprawie:	Icon Health & Fitness Italia S.P.A
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprawie:	Słowny znak towarowy „FIT MOTION” dla towarów z klasy 25 i 28 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 099 87)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie zgłoszenia nr 2 099 687
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty:

Decyzja Izby Odwoławczej narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ w odniesieniu do porównywanych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na to, że znak, na który powołano się w sprzeciwie, pozbawiony jest charakteru odróżniającego, tudzież posiada charakter mało odróżniający, a podobieństwo porównywanych znaków towarowych jest niewielkie.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2005 r. przez Martę Andreasen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-219/05)

(2005/C 205/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 6 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Marty Andreasen, zamieszkałej w Barcelonie (Hiszpania), reprezentowanej przez adwokatów Julienu Leclère'a i Jean-Marie Verlaine'a, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji w sprawie Marta Andreasen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich o usunięciu jej ze stanowiska, wydanej przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 13 października 2004 r. (SEC 2004 12 57 FINAL), a w konsekwencji przywrócenie skarżącej stanowiska urzędnika w tym samym stopniu i grupie zaszerogowania (tj. A2 — AD15) z powodu naruszenia art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 6, 9, 10 i 24 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich,

- zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty odszkodowania w wysokości odpowiadającej łącznej kwocie wynagrodzeń przypadających od dnia wejścia w życie zaskarżonej decyzji do dnia wydania przez Sąd orzeczenia w niniejszej sprawie, tytułem szkody majątkowej poniesionej przez skarżącą, tj. 12.300 EUR za każdy miesiąc,
- zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty kwoty w wysokości 1.000.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd żądania głównego skarżącej, zobowiązanie Komisji Wspólnot Europejskich do zapłaty całkowitej kwoty obejmującej:
 - (i) wszystkie wynagrodzenia, jakie przypadłyby skarżącej do osiągnięcia przez nią wieku 65 lat (oficjalny wiek emerytalny),
 - (ii) odpowiednio, składki skarżącej na fundusz emerytalny,
 - (iii) 1.000.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kwoty w wysokości 12.000 EUR na rzecz skarżącej tytułem wydatków przez nią poniesionych, nie wliczonych do kosztów postępowania,
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania oraz wydatków.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 11 grudnia 2001 r. skarżąca została powołana na stanowisko księgowego Komisji oraz dyrektora ds. wykonania budżetu. W dniu 22 maja 2002 r. została odsunięta od stanowiska księgowego. Od dnia 28 sierpnia 2002 r. skarżącą zawieszono w pełnieniu obowiązków i wszczęto wobec niej postępowanie dyscyplinarne. W marcu 2004 r. została powołana Komisja dyscyplinarna. W następstwie zaleceń wydanych przez tę komisję, na podstawie zaskarżonej decyzji skarżąca została usunięta z tych stanowisk.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi nieważność postępowania, które doprowadziło do usunięcia jej ze stanowiska, ponieważ nie spełniało ono wymogu bezstronności i niezależności przewidzianego w art. 8 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz w art. 6 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W tym kontekście skarżąca stwierdza po pierwsze, że członkowie komisji rozpatrujący początkowo postawione jej zarzuty, wchodzili w skład organu powołującego, który wydał decyzję o usunięciu jej ze stanowiska, a po drugie, że w skład komisji dyscyplinarnej wchodzili niemal wyłącznie urzędnicy Komisji, poza jedną osobą.

W zarzucie drugim skarżąca zaznacza wprawdzie, że decyzja o usunięciu jej ze stanowiska stanowi drugą zastosowaną wobec niej karę dyscyplinarną, opartą na tych samych okolicznościach faktycznych, które doprowadziły do jej zawieszenia w pełnieniu obowiązków, a zatem kara ta została nałożona z naruszeniem art. 9 załącznika IX do regulaminu pracowniczego. W tym samym zarzucie skarżąca zwraca uwagę na niedotrzymanie terminów ustalonych w art. 24 wspomnianego załącznika. Zdaniem skarżącej niedotrzymanie terminu stanowi również naruszenie art. 6 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Skarżąca podnosi ponadto brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz niewspółmierność zastosowanej wobec niej kary.

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2005 r. przez Kurta Jacobsa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-220/05)

(2005/C 205/48)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 7 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Kurta Jacobsa, zamieszkałego w Brugii (Belgia), reprezentowanego przez adwokata Lucasa Vogela przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji wydanej przez organ powołujący w dniu 11 lutego 2005 r., doręczonej skarżącemu w dniu 14 lutego 2005 r., z którą zapoznał się on w dniu 27 lutego 2005 r., oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 16 listopada 2004 r., w którym domagał się on uchylenia trzech kolejno wydanych decyzji w dniach: 16 sierpnia 2004 r., 24 sierpnia 2004 r. oraz 31 sierpnia 2004 r. w zakresie, w jakim ustalały one przy naborze jego grupy zaszerogowania na poziomie B*3, stopień 2 oraz ustalały jego wynagrodzenie podstawowe na poziomie 3.101,85 EUR;
- 2) o ile jest to konieczne, uchylenie również decyzji z dnia 16 sierpnia 2004 r., 24 sierpnia 2004 r. oraz 31 sierpnia 2004 r., na które zostało wniesione wspomniane wyżej zażalenie;
- 3) zasądzenie od Komisji kwoty 250.000 EUR tytułem odszkodowania.